

וזהו הענין דיפוצו מעינותיך חוצה, שזוהי ההכנה"י לביאת המשיח²³.

ז. בכלל ישנם ארבע דרגות: חולין, מעשר, תרומה וקודש. ומצינו גם דרגא חמישית — "מי חטאת", שאפילו טהור לקודש אינו מספיק לחטאת²⁴. וכמו כן יש גם בנפש חמש דרגות: נפש, רוח, נשמה, חי', יחידה²⁵. ובהתאם לכך הי' הדיבור וההוראה של הרבי לכל אחד לפי אופנו ומדרגתו.

נפש — שייכת לענין של חטא, כמ"ש²⁶ "נפש כי תחטא". ולכן, לאלה שבדרגת נפש היתה ההוראה בגלוי בענין של גשמיות. ולאלה שבדרגת רוח ונשמה, ועאכ"כ חי' יחידה, שהם דרגות געלות יותר — ההוראה אליהם היתה בעינים נעלים יותר, כל אחד לפי מדרגתו.

אבל, צריכים לידע שכשם שהדרגא דנפש אינה אלא הכנה לגבי דרגא געלית יותר, כך גם דרגת רוח ונשמה, ואפילו חי' יחידה, אינם אלא שם וכלי לעצם הנשמה, כדיוק הלשון²⁵ "חמשה שמות נקראו לה", לעצם הנשמה, היינו, שגם יחידה (שנכללת בחמשה שמות) אינה אלא שם והכנה לעצם הנשמה²⁷.

ובמילא מוכן שבהדיבור לבחי' היחידה, חי' נשמה ורוח, או אפילו נפש — היתה הכוונה והרצון להגיע לעצם הנשמה.

ולכן מוכן שכל אלה שהיתה להם שייכות אל הרבי, שיש להם עתה שייכות אל הרבי, ובמילא תהי' להם שייכות גם לאח"ז, כיון שכל דבר שבקדושה אף שמסתלק מניח שרשו במקומו²⁸ — צריכים לידע שבכל ההוראות שקיבלו מהרבי ישנה כוונה פנימית²⁹, והכוונה הפנימית היא —

(23) אגה"ק דהבעש"ט — כש"ט בחחלתו. ובכ"מ.

(24) תניגה ית, ב (במשנה).

(25) ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פ"ב, לו.

(26) ויקרא ד, ב. ועוד.

(27) ראה סה"מ תרצ"ו ס"ע 56, רש"י.

(28) שער הכוונות דרשי ויעבור דרוש א'.

וראה תניא אגה"ק ביאור לס"י ד"ך.

לעשות לביאת המשיח, הי"ז הענין דיפוצו מעינותיך חוצה.

(ט) וכאמור, "דא מוחא לגו מוחא כו"י, ובהדרגא הכי עליונה ד"מוחא" ("אין דעם טיפסטן מוח") ישנה הנקודה הפנימית שנקראת "יחידה", בגלל שקשורה עם "יחיד", שנמסרת לנו ("עם גיט זיך אונדז איבער") בהפצת המעיינות חוצה.

(ד) זוהי העבודה שצריכים אנו להעמיד ("צושטעלן") לביאת המשיח. — בנוגע להשייך ל"כולו כו"י" או "כולו זכאי" (ראה סנהדרין צח, א), שבשביל זה צריכים לפעול ענין התשובה, עד ש"אתא לאתכא צדיקייא בתשובתא" (ראה זח"ג קנג, ב) — ענין זה יעשה משהו אחר, אבל, מה שאנו צריכים

פנימיות התורה, יפוצו מעינותיך חוצה, כלומר, להפיץ את תורת החסידות הכללית שנתגלתה ע"י הבעש"ט והבאים אחריו, ותורת חסידות חב"ד שנתגלתה ע"י אדמו"ר הזקן והבאים אחריו, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר ועד בכלל, שע"ז מתמלאת ונשלמת הכוונה פנימית.

ח. וכשתושלם הכוונה פנימית יהי "לכל בני ישראל .. אור במושבותם"²⁹, ויקויים מ"ש בפרשתנו³⁰ "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", — בהפרשיות שלפנ"ז מדובר אודות הגלות, ובפרשתנו הו"ע הגאולה —

ו"אז ישיר³¹ משה³¹ — "שר לא נאמר אלא ישיר מכאן לתחיית המתים מן התורה"³², היינו, שבקרוכ ובעגלא דין "ישיר משה — של דורנו — ובני ישראל", כו"ו המחבר (לא ו"ו המפסיק) — ישיר לשון יחיד³³, ויקויים מ"ש³⁴ "הוי ימלוך לעולם ועד", וגם בלשון תרגום: "הוי מלכותי קאים לעלם ולעלמי עלמיה",

ובפשטות — שבמהרה בימינו נראה את הרבי בעיני כשר, והוא יוציאנו לגאולה האמיתית והשלימה — אמן.

* * *

ט. בכואו לאמריקא אמר הרבי: "אזלת לקרתא עבד כנימוסא"³⁵. כאן באמריקא אוהבים לשמוע כרוז, הצהרה ("סטייטמענט"), דבר חידוש, ומה טוב — דבר המבהיל את הרעיון. אינני יודע אם יש צורך בסדר כזה, אבל — "אזלת לקרתא עבד כנימוסא":

שלשת האהבות, אהבת השם, אהבת התורה ואהבת ישראל, כולא חד³⁶. אי אפשר לחלק ביניהם, כיון שכולא חד, כעצם אחד. — בתורת החסידות מובא מאמרו של הבעש"ט³⁷ בשם ראשונים: העצם כשאתה תופס

(34) שם, יח.
 (35) ראה ב"ד פמ"ח, יד. וש"נ.
 (36) סה"מ תשי"י ריש ע' 105. וראה ספר הערכים — חב"ד ערך אהבת ישראל ס"ז (ע' תרכז ואילך). וש"נ.
 (37) ראה כש"ט הוספות סקט"ז. וש"נ.

(29) בא יו"ד, כג.
 (30) בשלח יד, ח.
 (31) שם טו, א.
 (32) סנהדרין צא, סע"ב. מכילתא ופרש"י עה"פ.
 (33) עיין ג"כ שמו"ר פכ"ג, ט.